

MARIJA LUGARIĆ,
zastupnica u Hrvatskom saboru

Zagreb, 27. listopada 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o provedbi Uredbe (EU) 2023/1230 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2023. o strojevima te stavljanju izvan snage Direktive 2006/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 73/361/EEZ, s Konačnim prijedlogom zakona, P.Z.E. br. 354

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora na Prijedlog zakona o provedbi Uredbe (EU) 2023/1230 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2023. o strojevima te stavljanju izvan snage Direktive 2006/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Vijeća 73/361/EEZ, s Konačnim prijedlogom zakona, P.Z.E. br. 354 podnosim sljedeći

AMANDMAN:

Članak 5. mijenja se i glasi:

„Članak 5.

(1) Jezik i pismo u smislu članka 10. stavka 7., članka 11. stavka 7., članka 13. stavka 4., članka 14. stavka 4., članka 15. stavka 2., članka 16. stavka 2., članka 25.c stavka 2., Priloga III. dijela B. točke 1.7.1., kao i članaka 21. i 22. Uredbe (EU) 2023/1230, moraju biti hrvatski jezik i latinično pismo.

(2) Dokumentacija, upute za uporabu i sigurnosne informacije iz stavka 1. ovoga članka moraju biti jasne, čitljive i prilagođene krajnjoj namjeni stroja te profilu korisnika. Za strojeve ili srodne proizvode namijenjene neprofesionalnim korisnicima (potrošačima) ili onima koje oni mogu razumno predvidljivo koristiti, upute moraju biti napisane opće razumljivim jezikom koji ne zahtijeva predznanje. Za strojeve namijenjene isključivo profesionalnoj i industrijskoj uporabi, dopuštena je i obvezna primjena tehnički precizne i stručne terminologije primjerene kvalifikacijama i znanju profesionalnih rukovatelja.“

Obrazloženje:

1. Pravna i terminološka nedoumica trenutnog teksta

Trenutna formulacija Članka 5. pod izrazom „lako razumljiv jezik” podrazumijeva isključivo hrvatski jezik i latinično pismo. Međutim, u praktičnoj primjeni izraz „lako razumljiv” može stvoriti pravnu nesigurnost. Stvara se rizik od pogrešnog tumačenja nadzornih tijela da dokumentacija za složene industrijske sisteme, automatizirane linije ili sigurnosne komponente mora biti pojednostavljena do razine laičkog teksta, čime bi se mogla narušiti tehnička preciznost i sigurnost rukovanja.

2. Razlika između profesionalnih korisnika i potrošača (laika)

Nova Uredba (EU) 2023/1230 u članku 10. stavku 7. podstavku 4. izričito naglašava razliku u kategorizaciji korisnika. Za neprofesionalne korisnike (potrošače) upute moraju pružati osnovne sigurnosne informacije na jednostavan način u papirnatom obliku. S druge strane, kod profesionalnih i industrijskih strojeva, upute moraju koristiti stručnu inženjersku terminologiju, standardizirane mjerne jedinice i stručne pojmove, jer neprecizno „pojednostavljivanje” stručnih izraza može dovesti do pogrešnog rukovanja, kvara ili nezgode na radu.

3. Razlika u pravnoj prirodi: Direktiva vs. Uredba

Usporedno s dosadašnjom Direktivom 2006/42/EZ, nova Uredba (EU) 2023/1230 direktno se primjenjuje u svim državama članicama bez mogućnosti lokalnih proizvoljnih tumačenja ili izmjena. Dok je Direktiva ostavljala širi prostor državi da kroz nacionalne pravilnike definira detalje, Uredba unosi strože usklađivanje. Zbog toga je u nacionalnom Zakonu o provedbi nužno precizno definirati jezični okvir kako se ne bi narušio ujednačeni duh Uredbe EU, a istovremeno jasno razgraničila obveza zaštite potrošača od potreba industrijske i tehničke struke.

Predloženim amandmanom nedvosmisleno se potvrđuje ustavna i zakonska obveza upotrebe hrvatskog jezika i latiničnog pisma, dok se tekstualni zahtjevi precizno diferenciraju prema namjeni proizvoda i profilu rukovatelja.

Marija Lugarić